

Kaip atsirado Lajų takas

Vieną kartą gyveno berniukas. Jis buvo dar mažas ir mėgo bėgioti po gražią pievą, kur augo medeliai, čiulbėjo paukšteliai, švietė saulelė ir skraidė drugeliai. Berniukui labai patiko maži medeliai, nes jis galėdavo įsivaizduoti, kad yra milžinas, bet laikui bėgant medžiai augo ir augo, kol pagaliau užaugo ir pro juos daugiau nesimatė paukštelių, nesimatė saulelės, nesimatė drugelių. Berniukas pradėjo verkti. Jam buvo labai gaila...Pro šalį ėjo burtininkas ir paklausė :

- Ko čia verki? Visas miškas dejuoja nuo tavo ašarų

Berniukas pasiguodė, kad užaugę medžiai užstoja saulutę, nesimato kaip žaidžia žvėreliai. Burtininkui pagailo geros širdies berniuko. Jis tik mostelėjo burtų lazdele ir virš medžių viršūnių nusidriekė ilgas gražus takas. Berniukas padėkojo ir užbėgo tuo taku virš medžių viršūnių. Jam vėl atsivėrė kuo gražiausi vaizdai. Berniukas tą taką pavadino Lajų taku.

Eglė Sidorenkaitė

4 b klasės mokinė

Ignalinos Česlovo Kudabos progimnazija